

Dió Kata

Első Jodo táborom - Visegrád

Péntek van, tavaszi este.

A nap pirosan olvad a hegyekbe.

Visegrád, Duna-part, a teremben foci van,
a kocsmában leljük meg barátainkat.

Mikor bent minden elcsendesül,
a Dojóban felmosórongy repül,
kapukat oldalt, a padokat arra,
mindenki tudja, mi a dolga.

Másnap, edzés végre!

Örülnek a szlovák és cseh népek,
mi is büszkén állunk sorba,
Lelkesítő Vic Sensei mosolya.

Öröm az edzés, nevetünk sokat,
együtt küzd a Jo és Tachi oldal,
otthon vagyunk, szeretetben,
hakamánk surrog egyre.

Este aztán ramen party,
Némo séfnek segítünk mi,
padok köré vígan ülünk,
a fáradtság elszenderül.

Itt-ott beszélgetés, labda hallik,
Kozár végre csendben alszik,
pörög a póker, Kecske a nyertes,
Sly még neked is fejlődőd kell.

Lassan kúsznak a tatamik,
alvóhelyet keres mindenki,
vannak még páran ébren,
telezengik a helyiséget.

Kiadós reggeli után a szabadban,
a tájat szemlélem a parton ballagva,
délután lesz a vizsga,
mikor megharcolunk önmagunkkal.

Fáradtabban, de nem szelíden
egymást öljük jó kedéllyel
Cook Sensei a jomat kérem!
Sensei szeme miért véres?

Vizsga megvolt, minden jó volt,
kezem-lábam remegve mozgott,
Nagyszerű ez a Shinbukán,
hiányoztatok ám!

Végül elbúcsúztunk,
páran Senseiékkel vacsoráztunk.
Köszönöm, hogy ilyen a csapat,
a Szellem köztünk marad!

